

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 201/2026
26.02.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светланае Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Дијане Јанковић, Гордане Којић и Татјане Вуковић, чланова већа, са саветником Сањом Живановић, записничаром, у кривичном предмету малолетног сада пунолетног Стефана Крстића, због кривичног дела тешко убиство из члана 114. став 1. тачка 1) КЗ и кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца малолетног сада пунолетног Стефана Крстића, адвоката Бране Стојчића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Шапцу Км 63/24 од 10.07.2025. године и Апелационог суда у Новом Саду Кжм1 143/25 од 04.12.2025. године, у седници већа одржаној дана 26.02.2026. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца малолетног сада пунолетног Стефана Крстића, адвоката Бране Стојчића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Шапцу Км 63/24 од 10.07.2025. године и Апелационог суда у Новом Саду Кжм1 143/25 од 04.12.2025. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Шапцу Км 63/24 од 10.07.2025. године малолетни сада пунолетни Стефан Крстић оглашен је кривим због кривичног дела тешко убиство из члана 114. став 1. тачка 1) и 2) КЗ и кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 1. КЗ, и осуђен на казну малолетничког затвора у трајању од пет година, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 19.02.2023. године до 18.10.2023. године. Малолетни сада пунолетни Стефан Крстић обавезан да суду на име паушала плати износ од 10.000,00 динара и трошкове унапред исплаћене из буџетских средстава суда у износу од 556.285,77 динара, у року од 15 дана од правноснажности пресуде, као и да оштећеној АА плати трошкове кривичног поступка на име заступања од стране пуномоћника, о чијој висини ће суд одлучити посебним решењем. Оштећени ББ је упућен да имовинскоправни захтев оствари у парничном поступку.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кжм1 143/25 од 04.12.2025. године делимичним усвајањем жалбе браниоца малолетног сада пунолетног Стефана Крстића,

преиначена је пресуда Вишег суда у Шапцу Км 63/24 од 10.07.2025. године, тако што је Апелациони суд у Новом Саду радње малолетног сада пунолетног Стефана Крстића, описане под тачком 1. изреке првостепене пресуде, правно квалификовао као кривично дело тешко убиство из члана 114. став 1. тачка 1) КЗ, док је у преосталом делу жалбу браниоца малолетног сада пунолетног Стефана Крстића и жалбу јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Шапцу одбио као неосноване, и пресуду Вишег суда у Шапцу Км 63/24 од 10.07.2025. године, у непреиначеном делу потврдио. Истом пресудом, одбачена је као неблаговремена жалба малолетног сада пунолетног Стефана Крстића изјављена против пресуде Вишег суда у Шапцу Км 63/24 од 10.07.2025. године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац малолетног сада пунолетног Стефана Крстића, адвокат Брана Стојчић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП и повреда закона из члана 57. став 2. и члана 79. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривичноправној заштити малолетних лица, указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 7) ЗКП и повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости, укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање првостепеном или другостепеном суду.

Врховни суд је примерак захтева за заштиту законитости браниоца малолетног сада пунолетног Стефана Крстића доставио Врховном јавном тужилаштву, у складу са чланом 488. став 1. КЗ и у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Врховног јавног тужилаштва и браниоца браниоца малолетног сада пунолетног Стефана Крстића, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац малолетног сада пунолетног Стефана Крстића, адвокат Брана Стојчић, у поднетом захтеву указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 7) ЗКП истицањем да је, у конкретном случају, кривични поступак против малолетног сада пунолетног Стефана Крстића, због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 1. КЗ, за које се гоњење предузима по приватној тужби, вођен без предлога оштећеног ББ за покретање поступка што је супротно одредби члана 57. став 2. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривичноправној заштити малолетних лица, којом је прописано да се за кривична дела за које се гони по приватној тужби, поступак може покренути ако је оштећени ставио предлог за покретање поступка надлежном јавном тужиоцу за малолетнике у року предвиђеном у члану 53. Законика о кривичном поступку.

Врховни суд изнете наводе захтева за заштиту законитости браниоца малолетног сада пунолетног Стефана Крстића, адвоката Бране Стојчића, оцењује као неосноване.

Одредбом члана 438. став 1. тачка 7) ЗКП прописано је да битна повреда одредаба кривичног поступка постоји ако је суд повредио одредбе кривичног поступка

у погледу постојања оптужбе овлашћеног тужиоца, односно одобрење надлежног органа.

Одредбом члана 122. став 4. Кривичног законика предвиђено је да се гоњење за кривично дело из става 1. овог члана предузима по приватној тужби.

Одредбом члана 53. став 1. Законика о кривичном поступку прописано је да за кривична дела за која се гони по предлогу оштећеног, предлог се подноси надлежном јавном тужиоцу. У ставу 2. истог члана, прописано је да се предлог за кривично гоњење подноси у року од 3 месеца од дана када је оштећени сазнао за кривично дело и осумњиченог, док у ставу 3. прописано да ако је оштећени поднео кривичну пријаву или предлог за остваривање имовинскоправног захтева у кривичном поступку, сматраће се да је тиме поднео и предлог за кривично гоњење.

Одредбом члана 57. став 1. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривичноправној заштити малолетних лица прописано је да се кривични поступак према малолетнику покрене за сва кривична дела само по захтеву јавног тужиоца за малолетнике који је стекао посебна знања из области права детета и преступништва младих, а ставом 2. истог члана, прописано је да се за кривична дела за која се гони по предлогу или приватној тужби, поступак може покренути ако је оштећени ставио предлог за покретање поступка надлежном јавном тужиоцу за малолетнике у року предвиђеном у члану 53. Законика о кривичном поступку што је, у конкретном случају, и учињено.

Наиме, према стању у списима предмета, поводом догађаја који се одиграо 15.09.2022. године, током ког је оштећени ББ задобио лаку телесну повреду, у службеној белешци о обавештењу примљеном од грађана, сачињеној 21.09.2022. године у просторијама МУП РС, ПУ Шабац, ОКП, констатовано је да се оштећени ББ изјаснио „да је заинтересован за кривично гоњење малолетног Стефана Крстића и предузимање свих законских мера и радњи према истом“, која је у прилогу кривичне пријаве МУП РС, ПУ Шабац, ОКП Ку 789/2022 од 03.10.2022. године достављена Вишем јавном тужилаштву у Шапцу, чији јавни тужилац је судији за малолетнике Вишег суда у Шапцу поднео захтев за покретање припремног поступка Ктм 85/22 од 11.10.2022. године према малолетном Стефану Крстићу због постојања основа сумње да је извршио кривично дело лака телесна повреда из члана 122. став 1. КЗ, а затим и захтев за проширење припремног поступка Ктм 85/22 од 06.02.2023. године због постојања основа сумње да је извршио кривично дело тешко убиство из члана 114. став 1. тачка 1) и 2) КЗ, а потом већу за малолетнике Вишег суда у Шапцу предлог за изрицање кривичне сакције Ктм 85/22 од 13.04.2023. године, према малолетном Стефану Крстићу због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 1. КЗ и кривичног дела тешко убиство из члана 114. став 1. тачка 1) и 2) КЗ

Службена белешка о обавештењу примљеном од грађана МУП РС, ПУ Шабац, ОКП од 21.09.2022. године може се сматрати кривичном пријавом оштећеног ББ за кривично дело лака телесна повреда из члана 122. став 1. КЗ, а како је учинилац Стефан Крстић тада био малолетан, то је јавни тужилац за малолетнике који је стекао посебна знања из области права детета и преступништва младих, једини овлашћен да покрене кривични поступак према њему за сва кривична дела, па и за кривична дела која се гоне по приватној тужби. Како је јавни тужилац за малолетнике покренуо кривични поступак против тада малолетног Стефана Крстића, то у конкретном случају

постоји овлашћени тужилац, па су супротни наводи захтева за заштиту законитости, којима се указује да је побијаним пресудама учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 7) ЗКП, оцењени као неосновани.

Бранилац малолетног сада пунолетног Стефана Крстића, захтев за заштиту законитости подноси због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП истичући да су побијане пресуде заснивају на доказу на којима се по одредбама Законика о кривичном поступку не могу заснивати и то на видео записима надзорних камера Месне заједнице Мајур, који су прибављени без наредбе суда.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости Врховни суд оцењује као неосноване.

Одредбом члана 2. тачка 26. ЗКП прописано је да је исправа сваки предмет или рачунарски податак који је подобан или одређен да служи као доказ чињенице која се утврђује у поступку (члан 83.ст.1 и 2.).

Одредбом члана 138. став 1. ЗКП је прописано да се доказивање исправом врши читањем, гледањем, слушањем или увидом у садржај исправе на други начин.

Одредбом члана 139. став 1. ЗКП је прописано да исправу по службеној дужности или на предлог странака прибавља орган поступка или подносе странке, по правилу, у оригиналу.

Према одредби члана 286. став 1. ЗКП, ако постоје основи сумње да је извршено кривично дело за које се гони по службеној дужности, полиција је дужна да предузме потребне мере да се пронађе учинилац кривичног дела, да се учинилац или саучесник не сакрије или не побегне, да се открију и обезбеде трагови кривичног дела и предмети који могу послужити као доказ, као и да прикупи сва обавештења која би могла бити од користи за успешно вођење кривичног поступка.

У конкретном случају, суд је на главном претресу извршио увид у видео запис надзорне камере Месна заједница Мајур 2, у улици Светог Саве број 1, постављене на основу Акта о процени ризика у заштити лица, имовине и пословања Месне заједнице Мајур са планом техничког обезбеђења и пројектом изведеног стања видео обезбеђења, у које је суд такође извршио увид, а који су већу за малолетнике Вишег суда у Шапцу достављени у прилогу предлога за изрицање кривичне сакције Ктм 85/22 од 13.04.2023. године, с тим да је предметни видео запис надзорне камере претходно прибављен од стране полиције предузимањем потребних мера да се пронађе учинилац и обезбеде трагови кривичног дела у складу са овлашћењима из члана 286. став 1. ЗКП, о чему је јавни тужилац обавештен достављањем DVD са видео записима уз извештај КУ 8820/23 од 22.02.2023. године, којим је допуњена кривична пријава за кривично дело тешко убиство. То даље значи да, у конкретном случају, није обављена доказна радња претресања, па самим тим за прибављање видео снимака надзорних камера, које не представљају уређаје за аутоматску обраду података, није била неопходна наредба суда.

Имајући у виду цитиране законске одредбе којима је ближе одређен појам исправе, Врховни суд налази да је видео запис камера за видео надзор постављених из

безбедносних разлога на Месној заједници Мајур, доказ подобан за утврђивање чињеница које се утврђују у поступку, па се као такав може користити, односно извести као доказ у кривичном поступку, с обзиром да је, у конкретном случају, реч о снимку надзорних камера са објекта у улици Светог Саве број 1 у Мајуру у којој улици је испред броја .., извршено кривично дело тешко убиство, које је тада малолетном Стефану Крстићу стављено на терет.

Дакле, Врховни суд налази да предметни видео запис представља законит доказ и по начину прибављања и по својој садржини, и да самим тим може бити коришћен као доказ у кривичном поступку, па су супротни наводи захтева за заштиту законитости браниоца малолетног сада пунолетног Стефана Крстића, којима се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, оцењени као неосновани.

Бранилац малолетног сада пунолетног Стефана Крстића, адвокат Брана Стојчић, у захтеву за заштиту законитости указује да је доношењем побијаних пресуда учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП, истицањем да је суд приликом одлучивања о трошковима кривичног поступка, требао да примени одредбу члана 79. став 2. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривичноправној заштити малолетних лица, којом су прецизирани услови за обавезивање малолетника на плаћање трошкова кривичног поступка, конкретно да малолетник има приходе или имовину, и да сходно томе, одлучи да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда јер малолетни Стефан Крстић нема ни приходе ни имовину.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости Врховни суд оцењује као неосноване.

Одредбом члана 261. став 1. ЗКП прописано је да су трошкови кривичног поступка издаци учињени поводом поступка од његовог покретања до његовог завршетка, док је одредбом става 2. тачка 8) истог члана прописано да трошкови кривичног поступка обухватају нужне издатке оштећеног и његовог законског заступника, као и награду и нужне издатке његовог пуномоћника.

Одредбом члана 79. став 1. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривичноправној заштити малолетних лица је прописано да суд може малолетника обавезати на плаћање трошкова кривичног поступка и на испуњење имовинскоправног захтева само ако је малолетнику изрекао казну. Ако је према малолетнику изречена васпитна мера или је поступак обустављен, трошкови поступка падају на терет буџетских средстава, а оштећени се ради остваривања имовинскоправног захтева упућује на парнични поступак. У ставу 2. истог члана, прописано је да ако малолетник има приходе или имовину, суд може одредити да плати трошкове поступка и испуни имовинскоправни захтев и кад према њему изрекне васпитну меру, односно када веће за малолетнике нађе да није целисходно изрећи малолетнику казну малолетничког затвора, нити васпитну меру.

Полазећи од цитираних законских одредби, а имајући у виду да је малолетном сада пунолетном Стефану Крстићу пресудом Вишег суда у Шапцу Км 63/24 од 10.07.2025. године изречена казна малолетничког затвора, Врховни суд, супротно наводима захтева за заштиту законитости, налази да је првостепени суд правилном применом одредбе члана 79. став 1. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривичноправној заштити малолетних лица, малолетног сада пунолетног Стефана Крстића обавезао да накнади трошкове кривичног поступка.

Врховни суд указује да је обавезивање малолетника на плаћање трошкова кривичног поступка, уколико је испуњен законски услов из члана 79. став 1. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривичноправној заштити малолетних лица-ако је малолетнику изречена казна, у закону предвиђено само као могућност. Питање да ли, у конкретном случају, има места обавезивању малолетника ком је изречена казна на плаћање трошкова кривичног поступка или одређивању да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава, ствар је чињеничног утврђења суда, па ово питање не може бити предмет разматрања Врховног суда у поступку по поднетом ванредном правном леку.

Захтев за заштиту законитости бранилац малолетног сада пунолетног Стефана Крстића подноси због повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП међутим, наведене повреде кривичног закона бранилац у захтеву образлаже оспоравањем субјективног обележја кривичног дела тешко убиство из члана 114. став 1. тачка 1) КЗ, за које је Стефан Крстић оглашен кривим, конкретно његове виност у контексту начина извршења, односно чињенице да је оштећеном, сада покојном ВВ ударце задавао само рукама и ногама на којима је имао платнене патике, што, према мишљењу браниоца, указује да Стефан Крстић није имао свест да на тај начин може оштећеног да лиши живота нити је на то пристао, већ да је ишао за тим да га повреди, што произилази и из чињенице да је оштећеном својевољно престао да задаје ударце и отишао кући.

Из изнетих навода, према налажењу Врховног суда, произилази да бранилац у захтеву само формално означава повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, обзиром да изношењем сопствене оцене доказа доказа и закључака који су супротни оцени доказа и чињеничним утврђењима нижестепених судова, суштински указује на погрешно или непотпуно утврђено чињенично стање, односно повреду закона из члана 440. ЗКП, на коју указује и преосталим наводима којима полемише о видео запису надзорних камера, исказима сведока ГГ, др Мирјане Милић и др Ивана Петровића и специјалистичком извештају лекара од 18.02.2023. године, док наводима којима анализира разлоге побијаних пресуда о казни малолетничког затвора, указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП. Међутим, битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП и повреда закона из члана 440. ЗКП, на које се указује изнетим наводима захтева, не представљају законске разлоге прописане одредбом члана 485. став 4. ЗКП, због којих малолетни сада пунолетни Стефан Крстић преко браниоца може поднети овај ванредни правни лек, па се Врховни суд није упуштао у њихово разматрање.

Из свих изнетих разлога, Врховни је на основу члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци пресуде.

**Записничар-саветник
Сања Живановић, с.р.**

**Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић